

[Cat/Cast] La fuerza de los barrios

IRU MONER :: 29/06/2017

La força dels barris.

Article del company Iru Moner, militant d'Embat i membre de l'Associació Veïnal Assembla de Vallcarca, publicat a la revista Carrer, núm. 144 de juny de 2017, de la FAVB, Federació d'Associacions de Veïnes i Veïns de Barcelona.

Moltes són les lluites que els nostres avis i àvies, pares i mares van guanyar per ser on som ara. Des del franquisme fins passada la transició les organitzacions veïnals van ser punta de llança per tal d'aconseguir millores, com la pavimentació o el clavegueram d'alguns barris, fins als equipaments necessaris com escoles, hospitals o centres d'atenció primària. I avui en dia moltes són les lluites que haurem de guanyar per mantenir una vida digna als nostres barris.

El moviment veïnal de Barcelona és un bé comú que sovint no sabem apreciar.

Gràcies a ell molts de nosaltres hem crescut feliços i sans en barris populars i en una ciutat mitjanament cohesionada. Molts països ni tan sols coneixen el que és el moviment veïnal, simplement no en tenen, no existeix. Aquí podem gaudir d'aquesta eina de defensa dels veïns, eina que equilibra la balança dels interessos econòmics i la dels habitants de la ciutat.

Davant els canvis econòmics i socials que estan patint les capitals europees i en general les metròpolis mundials, a Barcelona tenim el deure i la capacitat de ser exemple mundial en el retrocés de les polítiques i processos antisocials que l'economia globalitzada imposa. Són els processos de privatització i acaparament de l'espai públic per a usos comercials, en detriment de la cohesió social i la qualitat de vida. Són els processos de gentrificació i d'elitització que estan patint molts barris a causa de l'ús massiu del parc d'habitatge per part del turisme i la inversió immobiliària, que ha portat la capital catalana a ser punt de referència dels inversors amb set de benefici. I per altra banda tenim la precarietat laboral que pateix la majoria de la gent jove i no tan jove, a causa d'una economia basada en el treball poc qualificat i de temporada que sovint va lligat al sector serveis i l'hostaleria. El problema és que els llocs de treball, dividits, subcontractats i terciaritzats, ja no són l'epicentre de la socialització i organització de les lluites. Avui dia són els barris els que han d'acomplir aquesta funció.

Portada del Carrer de juny de 2017

Molts joves no se senten identificats amb les associacions veïnals, potser és a causa del llenguatge o potser és per la barrera generacional que no hem sabut trencar, o potser és perquè no es tracten de forma directa les problemàtiques que els afecten, el treball precari, l'encariment de l'habitatge i la falta d'arrelament comunitari.

Aquests són els problemes que hauríem d'agafar com a prioritats, si no volem que en un

futur no gaire llunyà a Barcelona només hi visquin rics, turistes i alguns privilegiats que hagin pogut mantenir casa seva a la jungla del capital. Tractar aquests temes és el que pot fer que cada dia més joves ens apropem a les associacions de veïns.

És per això que hem de dotar de coneixement, eines i infraestructures el moviment veïnal, compartir-les i adaptar-les segons les necessitats i el moment.

Qui millor que nosaltres coneix l'entorn, qui millor que nosaltres pot detectar les necessitats i mancances de la gent del nostre barri. **Qui millor que nosaltres pot buscar i proposar solucions.**

Portem quasi una dècada de retallades i reducció dels serveis bàsics, de pèrdua de drets laborals i poder adquisitiu, i el que és pitjor, dècades d'aïllament social i individualisme, que han minat el teixit associatiu del que gaudia Barcelona. És hora de tornar a teixir llaços entre el veïnat per poder enfrontar-nos al projecte social i econòmic que les elits estan imposant a Barcelona. Necessitem altre cop tota l'empenta per reconquerir la ciutat i transformar-la en un projecte popular, on les necessitats i el benestar de les persones sigui l'eix vertebrador.

Al barri de Vallcarca ens estem adonant que si gran part del veïnat estem units i organitzats, som capaços de molt. Imagineu-vos tota una ciutat.

El Carrer, versió digital: <http://www.favb.cat/carrer>

L'article a la versió digital del Carrer: <http://www.favb.cat/articlescarrer/...>

El Carrer 144, de juny de 2017, en pdf: <http://www.favb.cat/carrer/.....>

Web de l'Assemblea de Vallcarca: <https://assembleadevallcarca.wordpress.com/>

[Castellano]

La fuerza de los barrios.

Artículo del compañero Iru Moner, militante de Embat y miembro de la Asociación Vecinal Asamblea de Vallcarca, publicado en la revista *Calle*, núm. 144 de junio de 2017, de la FAVB, *Federación de Asociaciones de Vecinas y Vecinos de Barcelona*.

Muchas son las luchas que nuestros abuelos y abuelas, padres y madres ganaron para estar donde estamos ahora. Desde el franquismo hasta pasada la transición las organizaciones vecinales fueron punta de lanza para conseguir mejoras, como la pavimentación o el alcantarillado de algunos barrios, hasta los equipamientos necesarios como escuelas, hospitales o centros de atención primaria. Y hoy en día muchas son las luchas que tendremos que ganar para mantener una vida digna en nuestros barrios.

El movimiento vecinal de Barcelona es un bien común que a menudo no sabemos apreciar. Gracias a él muchos de nosotros hemos crecido felices y sanos en barrios

populares y en una ciudad medianamente cohesionada. Muchos países ni siquiera conocen lo que es el movimiento vecinal, simplemente no tienen, no existe. Aquí podemos disfrutar de esta herramienta de defensa de los vecinos, herramienta que equilibra la balanza de los intereses económicos y la de los habitantes de la ciudad.

Ante los cambios económicos y sociales que están sufriendo las capitales europeas y en general las metrópolis mundiales, en Barcelona tenemos el deber y la capacidad de ser ejemplo mundial en el retroceso de las políticas y procesos antisociales que la economía globalizada impone. Son los procesos de privatización y acaparamiento del espacio público para usos comerciales, en detrimento de la cohesión social y la calidad de vida. Son los procesos de gentrificación y de elitización que están sufriendo muchos barrios debido al uso masivo del parque de vivienda por parte del turismo y la inversión inmobiliaria, que ha llevado la capital catalana a ser punto de referencia de los inversores con siete de beneficio. Y por otro lado tenemos la precariedad laboral que sufre la mayoría de la gente joven y no tan joven, a causa de una economía basada en el trabajo poco cualificado y de temporada que a menudo va ligado al sector servicios y la hostelería. El problema es que los puestos de trabajo, divididos, subcontratados y terciarizados, ya no son el epicentro de la socialización y organización de las luchas. Hoy día son los barrios los que han de cumplir esta función.

Portada de la Calle de junio de 2017

Muchos jóvenes no se sienten identificados con las asociaciones vecinales, quizás es debido al lenguaje o quizás es por la barrera generacional que no hemos sabido romper, o tal vez es porque no se tratan de forma directa las problemáticas que los afectan, el trabajo precario, el encarecimiento de la vivienda y la falta de arraigo comunitario.

Estos son los problemas que deberíamos tomar como prioridades, si no queremos que en un futuro no muy lejano en Barcelona sólo vivan ricos, turistas y algunos privilegiados que hayan podido mantener su casa en la jungla del capital. Tratar estos temas es lo que puede hacer que cada día más jóvenes nos acercamos a las asociaciones de vecinos.

Es por eso que tenemos que dotar de conocimiento, herramientas e infraestructuras el movimiento vecinal, compartirlas y adaptarlas según las necesidades y el momento.

Quien mejor que nosotros conoce el entorno, quien mejor que nosotros puede detectar las necesidades y carencias de la gente de nuestro barrio. **Quien mejor que nosotros puede buscar y proponer soluciones**.

Llevamos casi una década de recortes y reducción de los servicios básicos, de pérdida de derechos laborales y poder adquisitivo, y lo que es peor, décadas de aislamiento social e individualismo, que han minado el tejido asociativo del que gozaba Barcelona. Es hora de volver a tejer lazos entre el vecindario para poder enfrentarnos al proyecto social y económico que las élites están imponiendo en Barcelona. Necesitamos de nuevo todo el empuje para reconquistar la ciudad y transformarla en un proyecto popular, donde las necesidades y el bienestar de las personas sea el eje vertebrador.

En el barrio de Vallcarca nos estamos dando cuenta de que si gran parte del vecindario estamos unidos y organizados, somos capaces de mucho. Imagínese toda una ciudad.

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/cat-cast-la-fuerza-de